

kræver enighed mellem de 9 EF-lande og skal ratificeres for at træde i kraft, jfr. dog konventionens artikel 20, stk. 1.

Hverken Europakonventionen eller EF-konventionen indeholder nærmere regler om betaling af afgifter for patentudstedelsen. Administrationsrådet – for så vidt angår fællesskabspatenter, Den særlige Komité inden for Administrationsrådet – er derimod tillagt kompetence til at vedtage et afgiftsregulativ, der fastsætter afgifternes størrelse og reglerne om deres betaling.

Med hensyn til forholdet til grundlovens § 20 henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Såfremt lovforslaget vedtages af folketinget, vil regeringen kunne ratificere:

Lovkonvention om samordning af visse dele af den materielle patentret af 27. november 1963 og Patentsamarbejdstraktat af 19. juni 1970 samt Den europæiske Patentkonvention af 5. oktober 1973 med tilhørende dokumenter og Konvention om Det europæiske Patent for Fællesmarkedet (Fællesskabets Patentkonvention) af 15. december 1975 med tilhørende dokumenter.

De nedenfor under 1–5 nævnte dokumenter, der hører til *Den europæiske Patentkonvention*, er i henhold til konventionens artikel 164 integrerende dele af konventionen. Der er tale om følgende dokumenter:

1. Gennemførelsesforskrifter.

Forskrifterne indeholder regler om Den europæiske Patentmyndigheds virksomhed og ansøgninernes behandling. Disse forskrifter kan i henhold til artikel 33 ændres af Administrationsrådet.

2. Protokol om retternes kompetence og anerkendelsen af afgørelser om retten til at få meddelt et europæisk patent (Anerkendelsesprotokollen).

Protokollen indeholder bestemmelser om, at de kontraherende staters domstole er kompetente til at afgøre sager om retten til et europæisk patent og om gensidig anerkendelse af afgørelser truffet af disse domstole.

3. Protokol om Den europæiske Patentorganisations privilegier og immuniteter. (Protokol om privilegier og immuniteter).

Bestemmelserne i denne protokol fritager Den europæiske Patentmyndighed og dennes personale for retsforfølgning i de stater, hvor myndigheden

udøver sin virksomhed, og giver de nærmere regler om Den europæiske Patentmyndigheds og personalets særlige rettigheder og pligter i vedkommende stater.

4. Protokol om centraliseringen af det europæiske patentsystem og dets indførelse. (Centraliseringsprotokollen).

Ved bestemmelserne i denne protokol forpligter de kontraherende stater, der også har tiltrådt Haag-overenskomsten af 6. juni 1947 om Det internationale Patentinstitut, sig til at medvirke til, at dette institut integreres med Den europæiske Patentmyndighed. Endvidere indeholder protokollen bestemmelser om forholdet til Patentsamarbejds-traktaten og de funktioner, som skal udøves i henhold til denne traktat, ligesom der gives regler, som i en overgangsperiode sikrer de kontraherende staters nationale patentmyndigheders deltagelse i behandlingen af europæiske patentansøgninger. Om protokollens betydning henvises til de almindelige bemærkninger.

5. Protokol om fortolkningen af konventionens artikel 69.

I konventionens artikel 69 er det fastsat, at omfanget af den beskyttelse, der opnås ved det europæiske patent eller en europæisk patentansøgning, bestemmes af kravenes indhold, dog at beskrivelsen og tegningerne skal tjene til fortolkning af kravene.

I protokollen udtales det, at der ved bestemmelsen af beskyttelsesomfanget ikke må anlægges en streng bogstavfortolkning af kravene, men de må heller ikke opfattes som blotte retningslinier, således at beskyttelsen i virkeligheden bliver baseret på beskrivelse og tegning.

Det er hensigten med artikel 69 at anvise en mellemvej mellem disse to yderpunkter, der forener en passende patentbeskyttelse med en rimelig retssikkerhed for trediemand.

6. Erklæring angående Centraliseringsprotokollens afsnit IV, stk. 1.

Ved denne erklæring udtaler de kontraherende stater, at den overenskomst, der skal indgås mellem disse stater og Den europæiske Patentmyndighed om det arbejde, der skal udføres af disse staters patentmyndigheder for Den europæiske Patentmyndighed, forudsætter, at arbejdet udføres i overensstemmelse med konventionen, mens på den anden side resultatet af sådant arbejde skal behandles på samme måde, som om arbejdet var udført af Den europæiske Patentmyndighed.